

**การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจการเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอน
แบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเพชร (วันครู 2500) จังหวัด
ชัยภูมิ**

**The comparative of learning achievement and satisfaction of
English vocabulary for Prathomsuksa 3 students of Bhanpet (Vankru2500) school
by using cooperative learning technique and traditional**

นางเยาวภา ประเสริฐศรี**

รองศาสตราจารย์ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์

บทคัดย่อ

การทำวิจัยในครั้งนี้เพื่อต้องการศึกษาผลการเรียนรู้และความพึงพอใจ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเพชร (วันครู 2500) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยใช้กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง สำหรับทำการวิจัยผลการเรียนรู้ และ ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) สำหรับทำการวิจัยความพึงพอใจของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ จำนวน 60 คน ประกอบด้วย กลุ่มควบคุม ห้องที่ 1 จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสอนแบบปกติ และกลุ่มควบคุมห้องที่ 2 จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ได้มาจากวิธีการสุ่ม อย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลาก นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความรู้พื้นฐานการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันจากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลการเรียนรู้ได้แก่

- แผนจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ
- แผนจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

- แบบทดสอบหลังเรียน

- แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) และ ค่า t-test Independent

ผลการวิจัย พบว่า ผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ของกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Abstract

Title : The comparative of learning achievement and satisfaction of English vocabulary for Prathomsuksa 3 students of Bhanpet (Vankru 2500) school by using cooperative learning technique and traditional teaching style.

The objectives of this study were to attain an achievement and satisfaction of English vocabulary by using cooperative learning technique and traditional teaching style. The samples of students were studying in Prathomsuksa 3 of Bhanpet (Vankru 2500) school.

Two groups of 60 students sampled with English vocabulary testing score were not significant. The experimental group was taught by using cooperative learning technique and the controlled group was taught by traditional teaching style. The instruments of this study were the lesson plans, examination paper and satisfaction questionnaire. The data was analyzed using arithmetic mean, standard deviation, coefficient of variation and t-test independent.

The results of this research found that : The learning achievement and satisfaction of English vocabulary of the experimental groups, taught by using cooperative learning technique was higher than the controlled group, which was taught by traditional teaching style at 0.01 level of significant.

บทนำ

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 หน้า 220)

การเสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของคนไทย จัดเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของประเทศไทยในปัจจุบัน ในสถานะที่ระดับความสามารถของคนไทยในด้านภาษาอังกฤษยังอยู่ระดับต่ำมาก ขณะที่ต้องเร่งพัฒนาประเทศให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและรองรับภาวะการค้าการลงทุน การเชื่อมโยงระหว่างประเทศ และการเข้าร่วมเป็นสมาชิก ของประชาคมอาเซียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางหรือภาษาที่ใช้ในการทำงาน การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการที่จะต่อเร่งดำเนินการ ให้เกิดผลสำเร็จโดยเร็ว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558 หน้า 3)

กระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นครูผู้สอนต้องปรับแนวทางการจัดการเรียนการสอน (Pedagogy) ครูจะต้องทำให้ผู้เรียนรักที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีเป้าหมายในการสอนทำให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิด และทักษะด้านการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ซึ่งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในที่นี้จะต้องมีพื้นฐานจากการเรียนรู้คำศัพท์ สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้ต้องเกิดจากการฝึกฝนครูจะต้องให้

ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน ทดลองด้วยตัวเอง โดยครูต้องจัดสร้างสื่อที่มีคุณภาพและออกแบบวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนรายบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558 หน้า 5)

ดังนั้น การเรียนรู้คำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นสิ่งที่นักเรียนได้ใช้สื่อความหมาย ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการหรือความรู้ต่างๆ ไม่ว่าจะด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียน ผู้ที่เรียนรู้ภาษาได้ดี จะต้องรู้คำศัพท์ ให้มากพอ จดจำได้ และนำไป ใช้ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว หากไม่รู้คำศัพท์ ก็ไม่สามารถนำไปใช้เรียบเรียงประโยคเพื่อการสื่อสารหรือบอกความต้องการได้ หากรู้คำศัพท์ไม่มากพอการสื่อสารอาจไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในการสอนภาษาอังกฤษ ครูจำเป็นต้องมีทักษะในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้และจดจำคำศัพท์ได้มาก โดยผ่านการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับความต้องการของนักเรียนอันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

ผู้วิจัย ในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความสนใจที่จะนำเอกสาร หนังสือ หรือวารสารสิ่งพิมพ์ รวมทั้งสื่อจากเว็บไซต์ มาพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มาออกแบบการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ ในการทำวิจัยในครั้งนี้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติในครั้งนี้ กำหนดวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ

3. สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. การเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ
2. การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อยู่ในระดับมากกว่าวิธีการสอนแบบปกติ

4. ขอบเขตของการวิจัย

การกำหนดขอบเขตของการศึกษาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย รูปแบบการวิจัย เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ระยะเวลาที่ทำการวิจัย เครื่องมือและสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเพชร (วันครู 2500) อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 125 คน แบ่งเป็น 4 ห้อง

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเพชร (วันครู 2500) อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 60 คน จำแนกเป็นห้องที่ 1 จำนวน 30 คน และห้องที่สอง จำนวน 30 คน ได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก

4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่
 - 2.1 ผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ

4.3 รูปแบบการวิจัย

การศึกษาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบ การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental design) โดยใช้กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง (Posttest – Only control group design) (อนูวัติ ฤณแก้ว , 2555 หน้า 119) ปรากฏในภาพ 1 ดังต่อไปนี้

ภาพ 1 รูปแบบ โดยใช้กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

R (Random) กลุ่มตัวอย่าง	T (Treatment) ดำเนินการทดลอง	X (Posttest) ทดสอบหลังการทดลอง
กลุ่มควบคุม (R_1)	ดำเนินการทดลอง T_1	กลุ่มควบคุม (X_1)
กลุ่มทดลอง (R_2)	ดำเนินการทดลอง T_2	กลุ่มทดลอง (X_2)

4.4 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ เนื้อหาจากหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ My Family โรงเรียนบ้านเพชร (วันครู 2500) อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 3 แผนฯ ละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง ต่อแผนจัดการเรียนรู้

4.5 ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

การศึกษาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบ โดยใช้กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กำหนดระยะเวลาการดำเนินวิจัยในปีการศึกษา 2559 ได้กำหนดขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในภาคเรียนที่ 1 และทดลองใช้เครื่องมือทำการวิจัย กับกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ระหว่างวันที่ 31 มกราคม ถึงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2560 จำนวน 3 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมงต่อแผนการจัดการเรียนรู้

4.6 เครื่องมือและสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แผนจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ หลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ผู้วิจัยใช้สถิติในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ที่เป็นการยอมรับคุณภาพ แต่ละข้อต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน 1.00
2. แบบทดสอบหลังเรียน สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Item Objective Congruence) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าความยากง่าย Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)
3. แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Item Objective Congruence) และ ความเชื่อมั่น (Reliability)

4.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการเรียนรู้ของนักเรียน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ วิเคราะห์ผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากผลการทดสอบหลังเรียนด้านความรู้และทักษะ และนำผลการทดสอบไปคำนวณเพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) และเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ โดยใช้ ค่า t-test Independent ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม Excel และเครื่องคิดเลข
2. วิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้ ค่า t-test Independent

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนด นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ หมายถึง ผลที่ได้จากการทดสอบด้านความรู้และทักษะหลังจากการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอน แบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ
2. ความพึงพอใจ หมายถึง นักเรียนเกิดความพึงพอใจหลังจากได้รับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ
3. คำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปีที่ 3 ระดับประถมศึกษาปีที่ 3
4. วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ หมายถึง วิธีการจัดการสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน เป็นการแบ่งกลุ่มที่มีโครงสร้างชัดเจน ภายในกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถ ในการเรียนรู้แตกต่างกัน คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ด้วยการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มผ่านจุดประสงค์อย่างเท่าเทียมกัน และยังสามารถสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม และสร้างความภูมิใจในตนเอง

5. วิธีการสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีขั้นตอนการสอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรมการสอน และขั้นสรุป โดยครูผู้สอนจะใช้วิธีการบรรยายเป็นหลัก

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีด้านความรู้และทักษะการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของโดยใช้วิธีการสอน แบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจหลังจากได้รับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ
3. เป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและนำวิธีการสอนไปใช้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษหรือวิชาอื่นๆ

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติในโรงเรียนบ้านเพชร (วันครู 2500) จังหวัดชัยภูมิ ครั้งนี้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเพชร (วันครู 2500) อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 60 คน จำแนกเป็นห้องที่ 1 จำนวน 30 คน และห้องที่สอง จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แผนจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ วิเคราะห์ผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้านความรู้และทักษะ และนำผลการทดสอบไปคำนวณเพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) และเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้ ค่า t-test Independent

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติในโรงเรียนบ้านเพชร (วันครู 2500) จังหวัดชัยภูมิ สรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้หลังเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียน และ กลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

การศึกษาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติในโรงเรียนบ้านเพชร (วันครู 2500) จังหวัดชัยภูมิ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ เนื่องมาจากวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน เป็นการแบ่งกลุ่มที่มีโครงสร้างชัดเจน ภายในกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถ ในการเรียนรู้แตกต่างกัน คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ด้วยการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มผ่านจุดประสงค์อย่างเท่าเทียมกัน และยังสามารถสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม และสร้างความภูมิใจในตนเอง และจะได้ผลดีกว่าวิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีขั้นตอนการสอน โดยครูผู้สอนจะใช้วิธีการบรรยายเป็นหลัก ไม่ทำให้กระตุ้นนักเรียนเกิด

ความเข้าใจอยากที่จะเรียนรู้ สอดคล้องกับ สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ 2. การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลอง โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด และ กลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติอยู่ในระดับมาก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ เนื่องจากวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจสามารถฝึกปฏิบัติตามคำสั่งได้จนเกิดความภาคภูมิใจและนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ มากกว่าวิธีการสอนแบบปกติที่นักเรียนเคยชินกับบรรยากาศการเรียนรู้แบบเดิมๆ สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

1. การทำวิจัยในครั้งนี้ จากผลการทดสอบหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติสำหรับกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนจำนวน 10 คน ที่มีคะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 ครูผู้สอนจำเป็นต้องนำผลการทดสอบดังกล่าวไปวางแผนพัฒนานักเรียนนักเรียนกลุ่มดังกล่าว โดยสอนซ่อมเสริมอีกครั้งและทำการทดสอบหลังเรียนเพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ว่านักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพทุกคน
2. การใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ ครูควรเสริมแรงในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน เช่น การชมเชยหรือให้รางวัลคนที่ตอบคำถามได้ถูกต้อง หรือให้กำลังใจสำหรับนักเรียนที่ได้คะแนนไม่ผ่านร้อยละ 50 และพร้อมที่จะให้โอกาสนักเรียนในการแก้ตัวและพัฒนาการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. การทำวิจัยในครั้งนี้ เป็นการทำการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพียงเรื่องเดียว ครั้งต่อไปอาจจะทำการวิจัยทั้งหน่วยการเรียนรู้
2. วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ สามารถนำไปทำการวิจัยกับการจัดการเรียนรู้ทุกระดับชั้นเป็นการวิจัยในภาพรวมของโรงเรียน
3. การทำวิจัยในครั้งนี้ ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และวิธีการสอนแบบปกติ ครั้งต่อไปสามารถเปลี่ยนวิธีการสอนรูปแบบใหม่ๆ

บรรณานุกรม

ในประเทศ

- กรมวิชาการ, (2544) *การจัดการเรียนรู้ของครูนักปฏิบัติ*. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.). กรุงเทพมหานคร.
- กระทรวงศึกษาธิการ, (2551). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. กรุงเทพมหานคร.
- กาญจนา วัฒนา, (2548). *การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. ชนพรการพิมพ์. กรุงเทพมหานคร.
- กุดยา เบญจกาญจน์, (2538). *ประสบการณ์วิชาชีพครูการจัดกิจกรรมสร้างเสริมการเรียนรู้*.วารสารวิทยจารย์. 94(8), 29-38.
- จิตินันท์ เดชะคุปต์, (2543). *จิตวิทยาการบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
- จิรัชญา ทิขัตติ, (2550). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ (STAD) และการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, (2539). *การพัฒนาหลักสูตร: หลักการแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อัสสัมชัญ. กรุงเทพมหานคร.
- ชนกพร ไผทลธิกุล, (2557) *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนแบบทางสถาปัตยกรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับการเรียนแบบปกติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร.มหาวิทยาลัยศรีปทุม. ถ่ายเอกสาร.*

- ชีวพร ตปนิยากร, (2538). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัด นครศรีธรรมราช ที่เรียนด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือและวิธีเรียนปกติ”. วิทยานิพนธ์. ศึกษา ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช. สำเนา. กรุงเทพมหานคร.
- ชูศรี สนิทประชากร, (2534). “การเรียนรู้โดยการร่วมมือ”. จันท์เกษมสาร. (4) (กรกฎาคม- ธันวาคม 2534), 42 - 49.
- ทิวัดต์ มณีโชติ, (2549) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน. เกรท เอ็ดดูเคชั่น จำกัด. นนทบุรี.
- นพณา ออกด้าง, (2547) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำและหน้าที่ ของคำในภาษาไทยของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบ ร่วมมือกับเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ . วิทยานิพนธ์. ศึกษา ศาสตร์มหาบัณฑิต. นครปฐม. มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- นพพร ธนะชัยจันทร์, (2552) สถิติเพื่อการวิจัย ฉบับเสริมการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย Microsoft Excel. พิมพ์ครั้งที่ 2 . เชียงราย : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บุญชม ศรีสะอาด, (2 5 3 7). การวิจัยเบื้องต้นกับการพัฒนาการสอน. สุวีริยาสาส์น จำกัด. กรุงเทพมหานคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. สุวีริยาสาส์น จำกัด. กรุงเทพมหานคร.
- ปราณี จงศรี, (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ ปัญหา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ กัน วิธีสอนแบบ Missouri และวิธีการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์. ศึกษา ศาสตร์มหาบัณฑิต. นครปฐม. มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรี ลิณฐฎา, (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง รามเกียรติ์ โดยใช้ชุดการสอนจุดบดกับการสอนแบบปกติ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีวัดระฆัง กรุงเทพมหานคร. ปริญญา นิพนธ์ ศึกษา ศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ, (2544). แนวทางการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. บทบาทครูกับการวิจัย ในชั้นเรียน. พรึกหวาน กราฟฟิค จำกัด. กรุงเทพมหานคร.

- พิชญ์ ฟองศรี, (2552). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย*. ด้านสหวิชาการพิมพ์.
กรุงเทพมหานคร.
- เพ็ญจันทร์ บัวชุม, (2554). *รายงานการพัฒนาชุดการเรียนรู้การสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบจำนวนเต็ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. โรงเรียนธาดุพนม จังหวัดนครพนม*.
- มัทนียา สุดจิตร์, (2558). *การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจการเขียน ประโยคและอนุเอกทภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อผู้คิดกับวิธีการสอนแบบปกติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานนาวาศิวทยาคม. สารนิพนธ์. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร.มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.*
- ยุทธ ไกรวรรณ. (2550). *การสร้างเครื่องมือวิจัย*. พิมพ์ดี จำกัด. กรุงเทพมหานคร.
- รังสรรค์ กลิ่นแก้ว, (2550). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยระหว่างวิธีการสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูปภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น ท 43202 กับวิธีการสอนแบบปกติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร.มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.*
- รัชณี ศิลป์สร, (2544). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฝึกอ่านออกเสียงร้อยกรอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพันท้ายนรสิงห์วิทยา จังหวัดสมุทรสาครที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบกระบวนการ กลุ่ม และวิธีสอนแบบปกติ. ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย. กรุงเทพมหานคร.*
- วรรณิ ภิรมย์คำ, (2546). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำและหน้าที่ ของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตกับวิธีสอนแบบปกติ. ปรินญาณิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2556). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพมหานคร : แอล ที เพลส.
- วิภาวรรณ รมรินทร์บุญกิจ, (2542) *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น และ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกับกลุ่มที่สอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพลีลา กรุงเทพมหานคร. ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.*

กรุงเทพมหานคร.

สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา, (2551). *เทคนิคการเขียนแผนการเรียนรู้และเทคนิคการจัดการเรียนรู้*. โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

กรุงเทพมหานคร.

สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา, (2552). *รายงานการศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อการให้บริการของสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา*. โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว. กรุงเทพมหานคร.

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ. (2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง*. เชียงใหม่: โรงพิมพ์แสงศิลป์. เชียงใหม่.

สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). *ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ มหาสารคาม.

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ, (2554) *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สำนักพิมพ์สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. กรุงเทพมหานคร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2553) *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2558). *สถาบันภาษาอังกฤษ. คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล*. โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก. กรุงเทพมหานคร.

ศศิกันต์ โขมิตตระกูล, (2551). *ความสามารถด้านไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD*. รายงานการวิจัย คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. จังหวัดขอนแก่น.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, (2542). *การบริหารตลาดยุคใหม่*. พัฒนาศึกษา. กรุงเทพมหานคร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่*, กรุงเทพมหานคร : องค์การทหารผ่านศึก, 2558.

- สุรศักดิ์ หลาบมาลา, (2531). *การจัดกลุ่มนักเรียนในการเรียนแบบร่วมมือ*. สาราพัฒนา
หลักสูตร.
- สุวัฒนา ไบเจริญ, (2544). *ความพึงพอใจของลูกค้ำต่อการให้บริการของธนาคารออมสิน
สาขาขอนแก่น*. ปรินญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาสารคาม. มหาสารคาม.
- อนุวัติ คุณแก้ว, (2555). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้ผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อน
วิทยฐานะ*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
- อมรรัตน์ นายศรี, (2535). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง
มหาวงศ์นครชาดกกัณฑ์กุมาร ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
ด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับวิธีการสอนแบบปกติ* วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร.
ปรินญาณิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร.
- อรุณี สุขเรือง, (2546). *ความพึงพอใจของลูกค้ำที่มีต่อการบริการของธนาคารกรุงเทพ
จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี*. สารนิพนธ์. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจ
ศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร.
- เอมอร ภิรมย์ชุ่ม, *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง
การเคลื่อนที่ของสะสาร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการกลุ่ม
สัมพันธ์กับวิธีการสอนแบบปกติ*. ปรินญาณิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.

ต่างประเทศ

- Ajose, S.A. , and V.G. Joyner “*Cooperrative Learning : The Rebirth of an Effective
Teaching Strategy.*” Education Horizon : Summer,24 1 (November 1990) :198.
- Artzt, A.J. and Chaire M. Newman “*Cooperrative Learning*” The mathematics Teacher.
83,6 (September 1990), 448.
- Darrel. “*What Research Say to the Classroom Teacher : Critical Thinking.*”

Social Education. Vol.37 : 67-69. (1996 p 38)

John, W.Best. *Research in Education*. New Delhi : Prentice Hall of India Prentice Hall
of India Private Limited, 1983.

Robert E. Slavin. *Cooperative Learning & Wee Science*. San Clemente : Kagan
Cooperative Learning, 1995.